- מאי לאו דעבדינהו לתרוייהו בהדי הדדי

Is it not so, that he did both of them together

OVERVIEW

The גמרא initially assumed that ר' יהודה is מחייב אתולדה במקום אב and when he added אבות the גמרא assumed that he did them together (בהעלם אחד) with the אבות of מיסך ואורג. Subsequently the גמרא rejected this view and concluded that ר"י is not אבות מחייב אתולדה במקום אב but rather maintains that שובט ומדקדק are also אבות. In our text when the גמרא rejected its initial view, it states that we are not discussing a case where he did the מיסך ואורג with מיסך ואורג, but rather he did them separately (בשתי העלמות). Our תוספות is not satisfied with our גירסא (in general).

אין הלשון מיושב דמשמע דלמסקנא לא קאי¹ הכי וזה אינו -

The expression (מאי לאו דעבדינהו וכו') is not satisfactory, for it indicates that this conjecture of עבדינהו לתרווייהו בהדי, will not remain at the conclusion; but this is not so -

דלמסקנא נמי דמפרש דרבי יהודה חשיב להן אבות -

For even according to the conclusion, where the גמרא explains that ד"ר explains that considers שובט ומדקדק to be -

מיירי נמי דעבדינהו לתרוייהו בהדי הדדי2

We must also be discussing a situation where he did them both (the שובט ומדקדק and the מיסך ואורג respectively) together בהעלם אחד -

דאי בדעבד האי לחודיה והאי לחודיה³ כדגרסינן בכמה ספרים⁴ -For if he did מיסך מיסך separately and שובט ומדקדק separately, as many texts read -

בהא לא הוה פליגי רבנן עליה דתיפוק ליה דמשום תולדה הוו מחייבי -

¹ Usually when the גמרא wants to establish a case in a certain manner in order to attempt to prove something; it uses the phrase מאי לאו וכו' (is it not so, etc.). However, when this is subsequently refuted, we reject the initial manner of establishing the case and we say the case may be under different circumstances and therefore there is no proof. Regarding our גמרא when we attempted to prove that י"י is במקום אב אחולדה במקום, we suggested that it was done . In order to reject this proof, it is not necessary to say that בהעלם אחד, we can disprove this conjecture even if we maintain that s"ר" ruling is in a case of העלם אחד; in fact according to תוספות we must be discussing העלם אחד and nevertheless there is no proof the העלם אחד and revertheless there is no proof the מחייב אתולדה במקום אב

 $^{^2}$ The dispute between ה"י is in the cases where he was מסיך ושובט בהעלם and/or הדקדק בהעלם אורג ומדקדק בהעלם אחד האורג. This is exactly the way we assumed in the הו"א when we said הדי הדדי לאו וכו' בהדי האי לאו וכו' בהדי הדדי since they are separate אבות, while the שובט היינו מיסך וכו', they are merely שובט היינו מיסך, מו"א of אבות

³ He was מיסך (אורג) בשוגג and then realized that he transgressed and afterwards he was שובט (מדקדק).

⁴ This is how our גמרא reads.

⁵ All agree that if one transgresses an אב and its חולדה with separate העלמות that he is חטאות two הטאות.

In this case the רבנן would not argue with ר"י, they would agree that he is הייב for mice they would obligate him because שובט ומדקדק. 6

responds:

- ואומר רבינו יצחק דאין למחוק 7 ושפיר גרסינן ליה

And the ר"י says, we should not erase the text and it is proper to read it as in our ספרים that the ממרא concludes that he did them separately -

הכי פירושו לעולם דעבדה האי לחודיה והאי לחודיה ופליגי במזיד ולענין התראה - And this is the explanation; the מיסך ואורג concludes, 'really he did the מיסך ואורג separately and the שובט ומדקדק with separately, and they argue, in a case where he was aware that it is אסור, regarding the warning the עדים give him to be מחייב מיתה -

- דלרבי יהודה צריך להתרותו משום שובט ומדקדק⁸ ולרבנן משום⁹ מיסך ואורג but according to שובט ומדקדק but according to מיסך ואורג we warn him for מיסך ואורג.

תוספות clarifies:

והוא הדין דהוה מצי למידחי דעבדינהו לתרוייהו בהדי הדדי -

And granted that the גמרא could have rejected the proof that י"ו is מחייב אתולדה מחייב אתולדה by saying that indeed he did them both (שובט ומדקדק and מיסך ואורג) together (בהעלם אחד), but there is still not proof that the reason מחייב is מחייב מחייב מחייב also for שו"מ is because -

ורבי יהודה סבר הני אבות נינהו –

ר"י maintains that these שובט ומדקדק and not תולדות; the מכא could have, but did not, reject the proof in this manner -

אלא דניחא ליה לדחויי דעביד האי לחודיה והאי לחודיה -But rather it preferred to reject the proof by saying it is case where they were

o see Timiking it over

⁷ See 'Thinking it over'.

אבות arm שובט ומדקדק one cannot warn someone transgressing one אב אבות אב אבות אב אבו מדקדק אב

⁹ There is a discussion in תולדה משום האב ה מתרה עג,ב ד"ה משום עג,ב ד"ה משום האב ה מתרה מתרה מתרה מתרה מתרה מתרה מתרה עג, אין, whether it is necessary to be מתרה מתרה מתרה מתרה מתרה מתרה on its own. If we assume the former then תוספות here reads simply that according to the רבנן the must be warned משום מיסך ואורג. If we assume the latter, perhaps תוספות means that according to the רבנן מיסך מיסך שובט ומדקדק are not מיסך מיסך מיסך מיסך ואורג but rather אבות but rather אבות but rather האבות on their own.

done separately (בשתי העלמות ובמזיד); the advantage of this approach is -

רבי אתולדה במקום אב 11 אתולדה במקום דרבי יהודה לאו משום דמחייב אתולדה במקום אב That now (if they were done separately) perforce the reason why מחייב is חייב is not because he is שתים –

אלא משום דאבות נינהו:

But rather because שו"מ are אבות.

SUMMARY

The refutation that we cannot prove that י"י is מחייב אתולדה מחייב is that the case of מחייב אתולדה מזיד and מתרה מזיד אב are we אב him

THINKING IT OVER

תוספות seemingly has two questions, one on the תוספות מאי לאו וכו' מאי מחל מאי and the other on the מאי לאו וכו' However it appears that 'לעולם עבדא להא לחודה וכו' wanted to erase only the אין הלשון מיושב, but no erasure is required. Why the difference? 14

_

 $^{^{10}}$ If the dispute between בהעלם אחד is in a case where they were done בהעלם אחד, we can debate what are the reasons of ר"י ורבנן, we can say they are arguing whether one is חייב אחולדה במקום אב (the חייב אחולדה מוע yes), or we can say that they argue whether שו"מ are שו"מ or not (רבנן). There is nothing conclusive. However once we establish their dispute שמוי מוע (and in a מויד case), the only rational explanation of their argument is whether שו"מ are שו"מ or not (רבנן) or not (רבנן). Now our אבות המוע is correct; in the אווי שא assumed it was בהעלם אחד בהעלם אחד במקום אב ווי (מחלדה במקום אב ווי אולדה במקום אב ווי העלמות according to במזיד has anything to do with שמויים אחולדה במקום אב מחייב אחולדה במקום אב מחיים אב מחייב אחולדה במקום אב מחייב אונו אב מחייב אב מחייב אחולדה במקום אב מחייב אחולדה במקום אב מחייב אחולדה במקום אב מחייב אונו אב מחייב אונו אב מחייב אונו אונו אב מחייב אב מחייב אב מחייב אונו אב מחייב אב מחייב אונו אב מחייב אב מחייב

¹¹ It is not a תולדה במקום אב. In this case all agree (even the הייב שתיים, since it was done בשתי העלמות, since it was done חייב שתיים. See footnote # 5.

¹² See footnote # 6.

¹³ See footnote # 7.

¹⁴ See לשון הזהב.